

О убогих і о багатих

Климентій Зиновіїв

Що далій на світі горш біда наставаєт,
же убогий чоловік во всім погибает.
Хоч может бідний в людей що і заробити,
то багатий не хочет слушне нагородити.
І що їм за користь, іж мзди удерживають,
а з того удержання пожитков не мають,
Бо стокротний їм за то ущербок бивает,
кгда за сльози убогих бог таких караєт
Альбо громовим огнем, або теж водою,
аж виходять їм тії вдержання з бідою?
Зачим работникам, прошу, нагрожайте,
і єдним шелягом, кгда заробять, не вкривжайте,
Бо за милостиню і тоє ся вміняєт,
кто трудникам, як слушне годним, заплачаєт.
А написавшаго мя се слово простіте
і здраво і спасенно в довгий вік живіте,
Бо написах укор, іж неба вам прияю,
і паки милость вашу о ласку впрашаю.